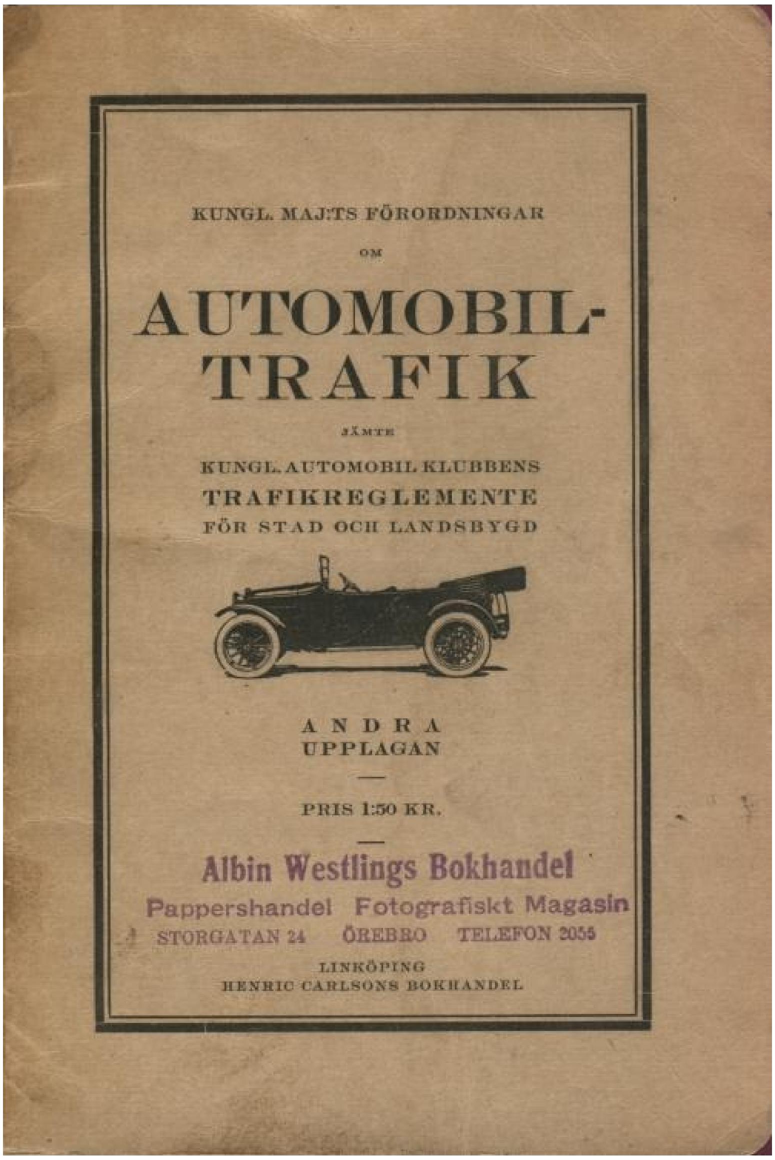
Kungl. Maj:ts förordningar om automobiltrafik jämte kungl. automobilklubbens trafikreglemente för stad och landsbygd

Förord till den elektroniska utgåvan

Under arbete...

KUNGL. MAJ:TS FÖRORDNING OM AUTOMOBILTRAFIK

given Stockholms slott den 30 juni 1916 med ändringar den 25 sept. 1920.

Om automobils beskaffenhet. § 1. *Mom. 1*. Automobil, varmed i denna förordning, där ej annorlunda särskilt

stadgas, avses jämväl motorcykel, vars vikt överstiger 50 kilogram, skall vara försedd med

a) styrinrättning, varigenom automobilen snabbt och säkert kan vika undan och med lätthet vända;

b) två lätt åtkomliga, av varandra oberoende och fullt tillförlitliga system för bromsning, av vilka, utom beträffande motorcyklar, åtminstone det ena skall äga förmåga att, även om föraren lämnat automobilen, på ett effektivt sätt fasthålla densamma även i lutande ställning;

c) signalapparat av lämplig beskaffenhet;

d) anordning, varigenom motorn ögonblickligen kan stoppas eller kopplas från drivhjulen;

e) inrättning, som hindrar automobilen att komma i gång av sig själv;

f) om automobilens egen vikt är över 350 kilogram, anordning för backning; och

g) om explosionsmotor användes, effektiv anordning för dämpande av ljudet från avloppsgaserna (ljuddämpare).

Mom. 2. Samtliga handtag och andra anordningar för automobilens igångsättning, manövrering och bromsning skola vara anbragta på ett till förekommande av förväxling lämpat sätt och så att automobilföraren lätt kan åtkomma dem, utan att han behöver flytta sig från sin plats eller vända sin uppmärksamhet från vägen.

Å automobil får ej finnas något, som från förarens plats skymmer utsikten över körbanan.

Mom. 3. Motorn samt de behållare och rör, som innesluta flytande eller gasformigt bränsle, skola vara så beskaffade, att de ej kunna orsaka eld eller olyckshändelse genom explosion.

Motorn får ej utsläppa rök, ånga eller illaluktande gas i sådan grad eller på sådant sätt, att olägenhet därav uppkommer. Rör och behållare skola vara på bästa möjliga sätt skyddade för yttre åverkan.

Mom. 4. Hjulringarna få ej vara kullriga, så framt de ej äro av mjukt och elastiskt ämne, de få ej heller hava tvärlister, framskjutande bulthuvuden eller andra ojämnheter; dock må hjulringar av mjukt och elastiskt ämne till skydd mot sliring anbringas så kallade glidskydd.

Vintertid må broddning av hjulringarna eller andra därmed jämförliga åtgärder äga rum.

Hjulringar, som icke äro av mjukt och elastiskt ämne, skola hava en bredd av minst 8 centimeter, som, då beräknade belastningen på hjulet överstiger 400 kilogram, ökas med en halv centimeter för varje överskjutande fullt eller påbörjat femtiotal kilogram av hjulets belastning; dock att större bredd än 25 centimeter ej i något fall erfordras.

Därest föreskrifter i fråga jämväl om bredden å hjulringar av mjukt och elastiskt ämne skulle finnas erforderliga, komma särskilda bestämmelser därom att av Konungen meddelas.

Om besiktning av automobil m. m. §2.

För verkställande av besiktning och annan förrättning, som i denna förordning avses, skola Konungens befallningshavande, var för sitt län, förordna erforderligt antal besiktningsmän. Dylikt förordnande meddelas varje gång för en tid av tre år. Avgår besiktningsman före utgången av den för honom bestämdatjänstgöringstid, utses ny besiktningsman för den återstående tiden. Ändå att tid, för vilken besiktningsman blivit utsedd, ej gått till ända, må, när skäl därtill förekommer, för honom meddelat förordnande återkallas.

Besiktningsman skall vara fullt förtrogen med automobils konstruktion, skötsel och manövrering ävensom äga fullständig kännedom om gällande författningsföreskrifter rörande automobiltrafik.

Konungens befallningshavande låte en gång vid varje års början i allmänna tidningarna samt i den stads tidning, där Konungens befallningshavande har sitt säte, eller, om flera tidningar där utgivas, i den eller dem av dessa, där kallelse till allmän rådstuga kungöres, införa uppgift å de personer, som äro i länet antagna till besiktningsmän. För Stockholm kungöres uppgift, varom här är fråga, i den tidning, vari överståthållarämbetets kungörelser vanligen intagas.

Avgår under året besiktningsman från befattningen, eller varder ny sådan antagen eller meddelat förordnande återkallat, skall det tillkännagivas på enahanda sätt.

Instruktion för besiktningsmännen utfärdas av Konungen.

§3 *Mom. 1*. Den, som i syfte att få automobil registrerad vill hos besiktningsman anmäla densamma till besiktning, skall därvid uppgiva den avsedda användningen av automobilen (personvagn, lastvagn o. s. v.), dess tillverkare, typ (märke eller fabrikat) och fabriksnummer, automobilens egen vikt, drivkraftens art, motorns cylindertal och cylinderdimensioner samt antalet av fabrikanten uppgivna hästkrafter hos motorn ävensom, i fråga om personvagn, det antal personer, som automobilen är avsedd att kunna föra, samt, beträffande lastvagn, lastningsförmågan och, om denna överstiger 1,000 kilogram, högsta hjultryck å såväl fram- som bakaxeln.

Avser besiktning automobil, som är registrerad, erfordras allenast uppgift å automobilens

registreringsnummer och igenkänningsmärke samt uppgift å ägarens namn, yrke och hemvist eller däremot svarande uppgift.

Mom. 2. Vid besiktning skall undersökas, huruvida automobilen till sin beskaffenhet överensstämmer med de i § 1 meddelade bestämmelser samt jämväl i övrigt är lämplig för sitt ändamål.

Över vad vid besiktningen iakttagits skall besiktningsman utfärda besiktningsinstrument, som, då automobilen ännu ej är registrerad, tillika skall innehålla beskrivning över automobilen.

Besiktningsinstrument skall senast inom 4 dagar efter besiktningen vara i två exemplar tillgängligt för anmälaren.

Mom. 3. Har registrerad automobil vid besiktning icke befunnits i föreskrivet och lämpligt skick, skall besiktningsmannen därom göra anmälan hos Konungens befallningshavande i det län, där automobilen är registrerad.

Mom. 4. Företages besiktning av automobil på grund av myndighets förordnande, skall besiktningsinstrumentet ofördröjligen insändas till nämnda myndighet.

Kan i sådant fall besiktning icke äga rum på grund därav, att automobilen undanhålles besiktningsmannen, skall denne anmäla förhållandet hos den myndighet som meddelat förordnandet.

§ 4

Mom. 1. Infinner sig någon hos besiktningsman med begäran att få undergå sådan prövning, som erfordras för att vinna tillstånd att föra automobil (motorcykel, som i § 1 mom. 1 sägs) skall besiktningsmannen, där för prövningen lämpligt fordon finnes att tillgå, verkställa prövningen.

Befinnes sökanden vara fullt förtrogen med konstruktionen, skötseln och manövreringen av automobil (motorcyckel, som i § 1 mom. 1 avses) ävensom äga nödig kännedom om gällande författningsföreskrifter rörandeautomobiltrafik, skall besiktningsmannen ofördröjligen meddela sökanden bevis om den undergångna prövningen.

Mom. 2. Finner besiktningsman, att anstalt eller lärare, som yrkesmässigt meddelar undervisning för utbildning av automobilförare, icke bedriver denna verksamhet på sådant sätt, som för en tillfredsställande utbildning erfordras, åligger det besiktningsmannen att meddela anstalten eller läraren nödiga anvisningar i nämnda hänseende.

Om registrering av automobil och om igenkänningsmärke.

§5.

Mom. 1. Automobil må ej i andra fall än de, som angivas i mom. 2 av denna §, tagas i bruk, innan den, på sätt i § 6 stadgas, blivit registrerad och igenkänningsmärke tilldelats densamma.

Mom. 2. Skall automobil, som undergått besiktning enligt § 3 och därvid befunnits i föreskrivet och lämpligt skick, föras till ort inom det län, där den skall registreras, eller skall ännu icke registrerad automobil, före eller efter besiktning, provköras, skall baktill å automobilen föras en jämväl på avstånd väl synlig skylt, upptagande ordet "provvagn" samt ägarens namn och hemvist. Beträffande skyltens utseende och därå befintliga bokstävers storlek skall gälla vad i § 8 mom. 2 stadgas.

Provkörning med automobil må icke före besiktning äga rum utan tillstånd för Stockholm av överståthållarämbetet, för annan stad, där poliskammare finnes, av denna, för övriga städer av magistrat eller, där sådan ej finnes, av stadsstyrelse samt för landet av landsfiskalen i orten. Vederbörande myndighet bestämmer därvid de villkor, under vilka körningen må äga rum.

Vid färd, varom här är fråga, skola, ehuru automobilen icke är registrerad, iakttagas de i denna förordning meddelade bestämmelser om körning med automobil.§6.

Mom. 1. Hos Konungens befallningshavande skall föras automobilregister för inskrivning av de uppgifter rörande automobiler, om vilka i denna förordning förmäles eller vilkas intagande i registret eljest varder föreskrivet.

Automobil skall vara registrerad hos Konungens befallningshavande i det län, där ägaren är mantalsskriven. Skall automobilen företrädesvis användas utom det län, inom vilket ägaren är mantalsskriven, eller äro ägarna flera och mantalsskrivna inom olika län, eller har ägaren sitt hemvist utom riket, eller tillhör automobilen ägare, som icke mantalsskrives, skall automobilen registreras hos Konungens befallningshavande i det län, där den företrädesvis skall brukas.

Mom, 2. Anmälan till registret skall göras skriftligen och vara åtföljd av stadgade avgifter för registreringen och dess kungörande.

Mom. 3. Ansökan om registrering av automobil, som icke förut registrerats, göres av ägaren eller, om automobilen tillhör staten eller kommun, av den myndighet eller person, som äger befogenhet att anställa förare å automobilen, och skall innehålla uppgift å ägarens namn, yrke och hemvist eller däremot svarande uppgift. Vid ansökningen skall i två exemplar fogas vederbörligt besiktningsinstrument.

Mom. 4. Har den anmälande icke iakttagit de föreskrifter, som finnas för varje fall meddelade, eller utvisar besiktningsinstrument, att automobil icke uppfyller de i § 1 meddelade bestämmelser eller eljest icke är lämplig för sitt ändamål, skall registreringen vägras.

Mom. 5. Vägras registrering, skall Konungens befallningshavande ofördröjligen hålla sökande tillhanda eller, om han uppgivit postadress, till honom med allmänna posten översända skriftlig underrättelse om beslutet med skälen därför.

Mom. 6. Beviljas registrering av automobil, skall Konungens befallningshavande i registret införa:*a*) dag för registreringen jämte nummer i registret;

b) den avsedda användningen av automobilen (personvagn, lastvagn o. s. v.), typ (märke eller fabrikat), egen vikt, drivkraftens art samt antalet hästkrafter hos motorn ävensom, i fråga om personvagn, det antal personer, som automobilen är avsedd att kunna föra, samt, beträffande lastvagn, lastningsförmågan och, om denna överstiger 1,000 kilogram, högsta hjultryck å såväl fram- som bakaxeln;

c) ägarens namn, yrke och hemvist eller däremot svarande uppgift; samt

d) det automobilen tilldelade igenkänningsmärke.

Bevis om registreringen och uppgift om igenkänningsmärket skola tecknas å ena exemplaret av besiktningsinstrumentet.

Mom. 7. Anmäles ändring i förhållande, varom inskrivning i registret skett, eller varder sådan ändring eljest för

Konungens befallningshavande veterlig, skall den ändring anmärkas i registret. Meddelas jämlikt § 10 förbud för automobils användande eller upphäves sådant förbud, skall anteckning jämväl därom ske i registret.

Göres anmälan därom, att automobil vid förnyad besiktning befunnits i föreskrivet och lämpligt skick, skall detta likaledes antecknas i registret.

Mom. 8. Vad i automobilregistret antecknats skall genom Konungens befallningshavandes försorg för rikets polismyndigheter kungöras i den omfattning och på det sätt, som Konungen bestämmer.

Mom. 9. Närmare föreskrifter om automobilregistrets förande ävensom om avgifter för registreringen och dess kungörande meddelas av Konungen.

§ 7.

Mom. 1. Övergår registrerad automobil till ny ägare, skall, där icke, på sätt nedan stadgas, ny registrering av automobilen bör ske inom annat län, den nye ägaren inom 14 dagar, sedan förvärvet skedde, därom göraanmälan för registrering hos Konungens befallningshavande i det län, där automobilen är registrerad; dock att, om äganderätten övergår genom arv eller testamente, tiden för anmälan räknas, där boskifte erfordras, från det detta hölls, men, i annat fall, vid arv, från det bouppteckningen efter arvlåtaren avslutades, och vid testamente, från det testamentet blev beståndande.

Har den nye ägaren icke sitt hemvist här i riket och har automobilen förvärvats genom köp, byte eller gåva, åligger den anmälningsskyldighet, som ovan sägs, förre ägaren.

Mom. 2. Har automobil förstörts eller kommer den av annan anledning icke vidare att användas här i riket, skall ägaren inom 14 dagar, från det automobilen, ägaren veterligen, upphörde att brukas, därom göra anmälan för registrering hos Konungens befallningshavande i det län, där automobilen är registrerad.

Mom. 3. Sker i andra fall än ovan i mom. 1 och 2 sagts ändring i förhållande, varom registrering skett, skall anmälan därom, så fort ske kan, göras hos Konungens befallningshavande i det län, där automobilen är registrerad.

Mom. 4. Inträffar sådan förändring beträffande äganderätten till automobil eller dess användningsområde eller eljest, att densamma enligt § 6 mom. 1 bör registreras i annat län, än där registrering förut skett, skall ansökan om ny registrering göras hos Konungens befallningshavande i det län, där registreringen bör ske, inom en månad, från det förändringen inträdde; dock att denna tid i de fall, som omformäles i mom. 1 här ovan, skall räknas på sätt där är föreskrivet. Denna ansökan skall göras av ägaren eller i fall, som angives i § 6 mom. 3, av den, som äger befogenhet att anställa förare å automobilen, och innehålla uppgift om den förra registreringen och det automobilen därvid tilldelade igenkänningsmärke; i övrigt skall i fråga om sådan registrering i tillämpliga delar gälla vad i § 6 och denna § är stadgat om registrering av automobil, som icke förut registrerats.*Mom. 5*. Har hos Konungens befallningshavande registrerats automobil, som förut är i annat län registrerad, har Konungens befallningshavande att om registreringen göra anmälan hos Konungens befallningshavande i det län, där den föregående registreringen skett.

§8.

Mom. 1. Inom respektive län tilldelas vid registreringen varje automobil sitt särskilda ordningsnummer, vilket, jämte en länet betecknande bokstav, utgör automobilens igenkänningsmärke.

Länen betecknas sålunda, att

A utmärker Stockholms stad, B " Stockholms län C " Uppsala " D " Södermanlands " E " Östergötlands " F " Jönköpings " G " Kronobergs " H " Kalmar " L " Gottlands " K " Blekinge " L " Kristianstads " M " Malmöhus " N " Hallands " 0 " Göteborgs och Bohus " P " Älvsborgs " R " Skaraborgs " S " Värmlands " T " Örebro " U " Västmanlands " W " Kopparbergs " X " Gävleborgs " Y " Västernorrlands " Z " Jämtlands " AC " Västerbottens " BD " Norrbottens "

Mom. 2. Igenkänningsmärke skall på ett i ögonen fallande sätt anbringas såväl framtill som baktill å automobilen. Beträffande märkets utseende gäller, att det skall anbringas på vit botten med tydliga, svarta, minst 10 centimeter höga bokstäver och siffror med överallt minst 15 millimeters stapelbredd samt minst 15 millimeters avstånd mellan bokstav och siffra och minst 10 millimeter såväl mellan varje siffras och bokstavs jämnlöpande delar som mellan siffrorna inbördes; och skall sådan anordning vidtagas, att såväl den, som befinner sig framom, som den, vilken befinner sig bakom automobilen, kan utan svårighet läsa dess igenkänningsmärke.

Mom. 3. I vederbörlig ordning förvärvat igenkänningsmärke gäller för trafik i hela riket.

Om efterbesiktning av automobil och om förbud mot automobils användande. § 9,

Under tredje kalenderåret från det, då besiktning av automobil senast ägt rum, skall ägaren hos besiktningsman uppvisa automobilen till förnyad besiktning för utrönande huruvida automobilen fortfarande är i föreskrivet och lämpligt skick. Inom en månad, efter det besiktningen ägt rum, har ägaren att hos Konungens befallningshavande i det län, där automobilen är registrerad, anmäla den verkställda efterbesiktningen och därvid foga besiktningsmannens bevis därom.

§ 10.

Mom. 1. Föreligger anledning antaga, att automobil till sin beskaffenhet icke längre uppfyller bestämmelserna i § 1 eller att automobilen icke längre är för sitt ändamål lämplig, äger Konungens befallningshavande låta genom besiktningsman verkställa förnyad besiktning av automobilen samt om besiktningen därtill föranleder, meddela förbud för automobilens användande.Dylikt förbud må ock meddelas, om automobilen i sådant fall, som nu nämnts, undanhålles besiktningsmannen, så ock då anmälan om efterbesiktning icke inom föreskriven tid inkommit eller icke kunnat registreras.

Mom, 2. Förbud, varom i mom. 1 sägs, gäller för hela riket, intill dess någon Konungens befallningshavande, efter det besiktningsman intygat, att automobilen är i vederbörligt skick, förklarat hinder för dess användande icke längre föreligga.

Mom. 3. Har Konungens befallningshavande meddelat förbud eller förklarande, varom ovan sägs, beträffande automobil, som icke är där i länet registrerad, skall Konungens befallningshavande om den vidtagna åtgärden omedelbart göra anmälan hos Konungens befallningshavande i det län, där automobilen är registrerad.

Om automobilförare.

§ 11.

Automobil må allenast föras av den, som därtill innehar gällande tillstånd (körkort).

Dock må den, som utbildar sig till förare, äga företaga övningskörning under de villkor, som bestämmas för Stockholm av överståthållarämbetet, för annan stad, där poliskammare finnes, av denna och för övriga städer av magistrat eller, där sådan ej finnes, av stadsstyrelse samt för landet av landsfiskalen i orten.

§ 12.

Mom. 1. Den, som vill erhålla körkort, har att till Konungens befallningshavande i det län, där han är mantalsskriven, eller om han icke är i riket mantalsskriven, till Konungens befallningshavande i det län, där han för tillfället vistas, insända ansökan därom med angivande av fullständigt namn, yrke och hemvist samt dävid foga

a) bevis om sökandes födelseår och födelsedag,b) intyg av läkare, att sökanden icke lider av sådan nedsättning i syn- eller hörselförmåga eller sådant lyte, som gör honom olämplig som förare, och

c) bevis av besiktningsman, att sökanden är fullt förtrogen med konstruktionen, skötseln och manövreringen av automobil (motorcykel, som i § 1 mom. 1 sägs) samt äger nödig kännedom om gällande författningsföreskrifter rörande automobiltrafik.

Har sökanden vederbörligen fullgjort vad ovan föreskrivits, och har han fyllt 18 år samt gjort sig känd för nykterhet och ordentlighet har Konungens befallningshavande att för honom utfärda körkort, vilket skall innefatta tillstånd antingen att föra automobil eller endast att föra motorcykel, som i § 1 mom. 1 sägs. Körkort av förstnämnda slag medför rätt att föra jämväl motorcykel, som nyss nämnts.

Körkort, vartill formulär fastställes av Konungen, gäller för färd. i hela riket.

Mom. 2. Över utfärdade körkort skall Konungens befallningshavande föra anteckning i liggare eller kortregister; och skall därvid för varje körkort antecknas nummer å körkort och dag för dess utlämnande samt innehavarens namn, födelseår, födelsedag, yrke och hemvist, så ock angivas, huruvida körkortet avser automobil i allmänhet eller allenast motorcykel, som i § 1 mom. 1 sägs.

Mom. 3. Befinnes förare hava vid färd med automobil gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, varit berusad eller visat likgiltighet för andra människors liv eller egendom eller föreligga eljest sådana förhållanden, att förare måste anses olämplig att föra automobil, må Konungens befallningshavande, som utfärdat körkortet, återkalla detsamma antingen för viss tid, minst två månader och högst två år, eller ock för alltid.

Beslut, varigenom Konungens befallningshavande återkallat körkort, skall antecknas i den liggare eller det kortregister, varom i mom. 2 förmäles, och genom Konungens befallningshavandes försorg för rikets polismyndigheter kungöras på sätt Konungen förordnar.Det åligger jämväl Konungens befallningshavande i övriga län att i särskild avdelning av liggaren eller kortregistret göra anteckning om dylika beslut, som för polismyndigheterna kungjorts. På enahanda sätt förfares med avseende å beslut, varigenom, efter anförda besvär, återkallelse av körkort upphävts eller ändrats.

Mom. 4. Har förare ådömst straff för förseelse mot denna förordning eller mot 11 kap. 15 § strafflagen, i vad sistnämnda lagrum avser automobiltrafik, åligger det åklagaren att ofördröjligen insända utslaget i målet till den länsstyrelse, som utfärdat körkort för föraren.

Om körning med automobil.

§ 13.

Mom. 1. Körning med automobil vare, där ej nedan annorlunda sägs, tillåten å allmän väg, vars bredd uppgår till minst 3,6 meter, samt å gata och torgplats; ägande emellertid Konungens befallningshavande att, efter vederbörande vägstyrelses hörande, medgiva automobiltrafik, där sådan utan olägenhet kan äga rum, jämväl å allmän väg av mindre bredd än ovan sägs.

Mom. 2. För landet må Konungens befallningshavande, där körning med automobil å viss allmän väg, vara sådan trafik enligt mom. 1 skulle vara tillåten, kan till följd av vägens för dylik trafik otjänliga beskaffenhet eller annat förhållande medföra särskild fara eller olägenhet, meddela förbud vare sig mot all automobiltrafik å vägen eller mot körning därå med automobil av viss beskaffenhet.

I stad ävensom i köping eller municipalsamhälle, där ordningsstadgan för rikets städer tillämpas, må sådant förbud meddelas i den ordning, som i nämnda stadga föreskrives.

Mom. 3. Därest för automobiltrafik upplåten väg av en eller annan orsak tillfälligt avstänges för trafik, bör Konungens befallningshavande, där så lämpligen kan ske, bereda möjlighet för automobiltrafikanter attframkomma å annan väg, även om denna eljest är för sådan trafik förbjuden.

Mom. 4. Konungens befallningshavande äger, när sådant erfordras förberedande av utfartsväg eller andra särskilda omständigheter föreligga, meddela viss person tillstånd att med iakttagande av de försiktighetsmått, som må föreskrivas, för viss resa eller under viss tid med automobil befara viss allmän väg, vara automobiltrafik eljest icke må äga rum.

Inom område, där militära övningar skola företagas, må under tiden för övningarna automobil, som därvid brukas, framföras jämväl å allmän väg, som eljest icke är upplåten för automobiltrafik, därest anmälan härom i

god tid förut skett hos vederbörande Konungens befallningshavande.

Mom. 5. Allmän väg må, även om automobiltrafik därå eljest ej är medgiven, befaras med automobil av läkare eller veterinär i och för sjukbesök, för sjuk persons forslande till läkare eller sjukvårdsanstalt samt i andra därmed jämförliga fall av nödläge.

Mom. 6. Automobil med större hjultryck vid full last än 2,500 kilogram må ej framföras å allmän väg utan särskilt tillstånd av Konungens befallningshavande i det län, där vägen är belägen.

Mom. 7. Ifråga om enskilda vägar och andra enskilda områden ankommer det på ägaren eller hans rättsinnehavare att avgöra, huruvida körning med automobil därstädes må äga rum, dock att ifråga om automobiltrafik å enskild väg, som allmänneligen befares och som blivit av ägaren eller hans rättsinnehavare upplåten till automobiltrafik, Konungens befallningshavande äger enahanda befogenhet och skyldighet som beträffande allmän väg.

Mom. 8. Vad i denna § är föreskrivet gäller ej beträffande motorcykel, varom i § 1 mom. 1 förmäles, vilken må framföras å varje allmän väg, gata eller torgplats ävensom å enskilt område, då ägaren eller hans rättsinnehavare därtill lämnat tillstånd, dock att för motorcykel med tillkopplad så kallad bivagn (för-, sido-eller släpvagn) skall, då bredden av hela fordonet, styrstången oräknad, överstiger l,40 meter, gälla vad ovan i denna § om annan automobil stadgats. Sådant förbud, som i mom. 2 sägs, kan meddelas i fråga om varje motorcykel, varom i § 1 mom. 1 förmäles.

§ 14.

Mom. 1. Personautomobil eller lastautomobil, vars lastningsförmåga icke överstiger 1,000 kilogram, må ej framföras med större hastighet än att på en timme tillryggaläggas:

i stad, köping eller annat tätt bebyggt samhälle

vid dagsljus högst 20 kilometer,

vid mörker högst 15 kilometer,

vid dimma högst 10 kilometer;

annorstädes

vid dagsljus högst 30 kilometer, vilken hastighet må höjas till 40 kilometer, då föraren kan överskåda minst 250 meter av den närmaste vägsträckan ävensom erforderliga delar av de vägar, som ansluta sig till nämnda vägsträcka, samt annan trafikant än gående icke där skönjes och ej heller eljest någon omständighet föreligger, som skulle kunna betinga lägre hastighet,

vid mörker högst 15 kilometer,

vid dimma högst 10 kilometer.

Mom. 2. Lastautomobil, vars lastningsförmåga överstiger 1,000 kilogram, må ej framföras med större hastighet än att på en timme tillryggaläggas

i stad, köping eller annat tätt bebyggt samhälle

vid dagsljus högst 15 kilometer,

vid mörker högst 10 kilometer,

vid dimma högst 6 kilometer;

annorstädes

vid dagsljus högst 20 kilometer,

vid mörker högst 15 kilometer,

vid dimma högst 10 kilometer.

Mom. 3. Föreligger anledning att för landet inskränka ovan angiven största hastighet, äger Konungens befallningshavande meddela bestämmelse härom.I stad ävensom i köping eller municipalsamhälle, där ordningsstadgan för rikets städer tillämpas, må sådan bestämmelse meddelas i den ordning, som i nämnda stadga föreskrives.

I enahanda ordning må, därest för någon stad större hastighet för de i mom. 1 avsedda automobiler vid dagsljus eller mörker skulle finnas lämplig, bestämmelse om sådan ökad hastighet meddelas.

Mom. 4. Vad i denna § är stadgat avser icke automobil, som begagnas såsom ambulansvagn eller vid eldfara för brandväsendets räkning eller vid militär övning, varom anmälan enligt § 13 mom. 4 skett.

§ 15.

Mom. 1. Konungens befallningshavande åligger, att, var för sitt län, utfärda kungörelse med uppgift -- för landet samt område, som är att hänföra till stad, men icke är i stadsplan intaget -- å de allmänna vägar, som få helt eller delvis befaras med automobil, ävensom angående förbud, som må vara i särskilt fall meddelat mot vägs befarande med varje eller visst slag av automobil, samt om stadgad inskränkning beträffande vissa vägar av eljest medgiven hastighet för automobils framförande.

Likaledes åligger det konungens befallningshavande var för sitt län, att i början av varje år i utfärdad kungörelse på överskådligt sätt sammanfatta alla sådana inom länet gällande stadganden, som i första stycket omförmälas.

Hos Konungens befallningshavande skola ock å en för allmänheten tillgänglig karta, minst i skala 1:200,000, därest sådan karta är utgiven, vara utmärkta de för automobiltrafik tillåtna vägarna inom länet.

Mom. 2. Å vägvisare, varom förmäles i 29 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, skall, om någon av de vägar, som stöta samman, är förbjuden för automobiltrafik, därom genom vederbörande kronobetjänings försorg anbringas lätt synligt anslag.§ 16.

Mom. 1. Automobilförare skall, innan körning börjar, förvissa sig om, att alla apparater, särskilt styr-, broms-och andra säkerhetsanordningar, äro i fullgott skick och verka säkert.

Mom. 2. Under färd skall å automobil föras vederbörligt igenkänningsmärke, så beskaffat och anbragt, som i »denna förordning är stadgat, vilket märke icke får under färden vara dolt, varjämte å lämplig, lätt tillgänglig plats skall vara anbragt skylt med uppgift om dels ägarens namn och hemvist samt dels tiden för senast verkställda besiktning av automöbilen. Å lastautomobil skall därjämte vara anbragt skylt med uppgift om automobilens egen vikt och lastningsförmåga samt, om denna överstiger 1,000 kilogram, högsta hjultryck å såväl fram- som bakaxeln.

Då mörker eller dimma råder, skola under färden framtill föras två lyktor i samma höjd, en å vardera sidan, med vitt sken, tillräckligt starkt att upplysa vägen minst 50 meter framför automöbilen. Är motorcykel, som i § 1 mom. 1 sägs, ej försedd med sidvagn, må dock den främre belysningen utgöras av endast en lykta av nämnda beskaffenhet. Medföres sidvagn, skall jämväl å denna finnas framtill en lykta med vitt sken. Baktill å automöbilen skall föras lykta med vitt sken, som fullständigt belyser det å automöbilen anbragta bakre igenkänningsmärket. Denna senare lykta skall även visa rött ljus bakåt.

Användes lykta med bländande sken, skall detta till skydd för mötande vara inriktat lågt över marken eller på lämpligt sätt avskärmat.

Mom. 3. Vid körning med automobil åligger det föraren att iakttaga all den omsorg och varsamhet, som till förekommande av olyckshändelse av omständigheterna betingas, ävensom att i övrigt uppträda hänsynsfullt mot andra trafikanter och vid trafikleden boende.

Mom: 4. Förare åligger:

att, när så erfordras för att väcka vägfarandes eller gåendes uppmärksamhet, i tid giva varningssignal;*att* under färd i stad, köping eller annat tätt bebyggt samhälle icke använda signalapparat av sådant särskilt slag, som allmänneligen användes å brand-, ambulans- eller polisvagnar, och nattetid endast signalapparat med dov ton;

att vid möte och när körbanan ej kan fritt överskådas hålla till vänster samt att hålla till höger, när annan trafikant förbiköres, dock att förbikörning får verkställas allenast när körbanan i tillräcklig utsträckning kan fritt överskådas;

att ingenstädes köra med större hastighet än att automobilen under alla omständigheter kan stannas, innan kortare sträcka tillryggalagts än en tredjedel av den framförvarande överskådliga och fria delen av körbanan;

att, när körbanan ej kan överskådas å gata minst 10 meter eller å väg minst 20 meter framåt, eller där väg möter sålunda, att båda körbanorna ej samtidigt kunna överskådas å varje punkt på 20 meters avstånd från vägkorsningen, eller vid passerande av hållplats för spårvagn, där person stiger av eller på, eller vid vändning från en gata till en annan, eller då körbanan är så hal, att automobilen lätteligen slirar, ej köra hastigare än att automobilen kan stannas ögonblickligen;

att vid bedömande av den överskådliga fria våglängden framför automobilen även eljest taga hänsyn till angränsande gator och vägar;

att, då vid smutsigt väglag gående passeras, begränsa hastigheten, så att den gående ej utsattes för onödigt smutsstänk;

att så behandla motorn, att rök, ånga eller illaluktande gas icke utsläppes i sådan mängd, att olägenhet därav uppstår;

samt att, då explosionsmotor användes, icke giva gaserna fritt avlopp.

Mom. 5. Vidare åligger förare:

att vid möte med åkande å sådan plats, att förbikörande i följd av vägens beskaffenhet icke kan äga rum, föra automobilen tillbaka till härför lämplig platssåvida icke för föraren förefinnes avsevärt större svårighet att backa än för den åkande att genom lämplig åtgärd komma förbi;

att, då automobil möter eller upphinner ridande eller körande eller person, som leder djur, och den som har hand om djuret, i tid på otvetydigt sätt ger föraren varningstecken eller denne själv blir uppmärksam på, att djuret visar rädsla, dels stanna automobilen för att lämna den ridande eller åkande tillfälle att stiga av, dels ock, om så begäres eller eljest visar sig behövligt, avstänga motorn och vara behjälplig att föra djuret förbi automobilen samt i övrigt möjliggöra all rimlig åtgärd till förekommande av olycksfall;

att även eljest, då kreatur befinnes i omedelbar närhet av automobilen, iakttaga den varsamhet, som till förekommande av olycksfall kan anses erforderlig;

att vid sammanstötning eller annan olyckshändelse icke avlägsna sig från platsen, innan namn och hemvist uppgivits och andra nödiga upplysningar lämnats samt de åtgärder i övrigt vidtagits, vartill händelsen skäligen må föranleda;

samt att, innan föraren lämnar automobilen, stanna motorn och vidtaga sådan åtgärd, att automobilen ej kan komma i gång av sig själv.

Mom. 6. På anmodan eller tecken av polisman skall förare genast stanna och beredvilligt lämna de upplysningar angående automobilen, som polismannen äskar, ävensom tillåta denne att avläsa automobilens namnskylt och hastighetsmätare, där sådan finnes anbragt å automobilen.

Mom. 7. Förare skall under färd medhava det för honom utfärdade körkortet för att på tillsägelse av polisman uppvisas.

Särskilda föreskrifter om yrkesmässig automobiltrafik.

§ 17.

Tillhandahålles allmänheten automobil mot ersättning (yrkesmässig automobiltrafik), gäller, utöver eller i ställetför bestämmelserna om annan automobiltrafik vad i §§ 18-22 här nedan stadgats.

§18

Mom. 1. För rättighet att utöva yrkesmässig automobiltrafik erfordras särskilt trafiktillstånd av offentlig myndighet.

Mom. 2. Sådant tillstånd meddelas i fråga om automobiltrafik mellan särskilda orter av Konungens befallningshavande i det. eller de län, där trafiken skall äga rum, och, då fråga är om uthyrande av automobil, allenast för färd inom viss stad med närmaste omnejd för Stockholm av överståthållarärnbetet, för annan stad där poliskammare finnes, av denna samt för övriga städer av magistrat eller, där sådan ej finnes, av stadsstyrelse.

Trafiktillstånd, som avser rättighet att i andra fall, än ovan är sagt, åt allmänheten uthyra automobil, meddelas av Konungens befallningshavande i det län, där sökanden är mantalsskriven.

Mom. 3. När helst anledning därtill förekommer, kan trafiktillstånd återkallas av myndighet, som meddelat tillståndet.

§19.

Mom. 1. För prövning av' ansökning om tillstånd till utövande av yrkesmässig automobiltrafik må, om anledning därtill förekommer, på sökandens bekostnad anställas undersökning, huruvida de för trafiken avsedda gator, vägar och broar äro så beskaffade, att yrkesmässig trafik utan fara eller särskild olägenhet kan där äga rum, ävensom beträffande övriga förhållanden, som må befinnas inverka på frågan om lämpligheten av sådan trafik.

Mom. 2. Är fråga om upprättande av yrkesmässig trafik mellan särskilda orter, skall Konungens befallningshavande i ärendet höra vederbörande vägstyrelse.§ 20.

Mom. 1. I yrkesmässig automobiltrafik må allenast användas automobil, Som är registrerad inom något av de län, där trafiken skall äga rum, och som blivit för nämnda trafik godkänd av den eller de myndigheter som jämlikt § 18 hava att meddela trafiktillstånd.

Föreligger anledning därtill, må myndighet, hos vilken trafiktillstånd sökts eller som meddelat sådant tillstånd, förordna, att besiktningsman skall företaga särskild undersökning för utrönande av den uppgivna automobilens lämplighet för den trafik, som är ifrågasatt eller vartill automobilen användes.

Mom. 2. Automobil, som användes i yrkesmässig trafik, skall minst en gång varje kalenderår undergå förnyad besiktning av besiktningsman, varom innehavaren av trafiktillståndet, har att inom årets utgång insända bevis dels till den eller de myndigheter, som meddelat tillståndet, dels ock till Konungens befallningshavande i det län där automobilen är registrerad. Även eljest äger myndighet, som meddelat trafiktillstånd, att, när helst anledning därtill förefinnes, låta genom besiktningsman undersöka automobil, som godkänts för yrkesmässig trafik.

Mom 3. Myndighet, som enligt § 18 har att meddela trafiktillstånd, äger bestämma det högsta antal, personer eller den största last, som vid varje tillfälle må befordras med automobilen, ävensom meddela de övriga föreskrifter, som ur trafiksäkerhetens synpunkt eller eljest må anses erforderliga.

Mom, 4. Godkännande av automobil för yrkesmässig trafik kan, när helst anledning därtill föreligger, återkallas av myndighet som meddelat godkännandet.

§21

Mom. 1. Vid yrkesmässig automobiltrafik, som icke endast avser forsling av gods, skall skjutslegan utgå efter taxa, som fastställes för stad i den ordning § 23 i ordningsstadga för rikets städer angiver och för landet av

Konungens befallningshavande.Det åligger vederbörande myndighet att tillse, att sådan taxa finnes fastställd för varje innehavare av tillstånd att utöva trafik av ifrågavarande slag; och bör jämväl beträffande yrkesmässig automobiltrafik, som endast avser forsling av gods, tillses, att dylik taxa kommer till stånd, där sådant med hänsyn till de förhållanden, varunder trafiken bedrives, kan anses vara av behovet påkallat.

Mom. 2. Förare av automobil, som begagnas vid yrkesmässig automobiltrafik, för vilken taxa blivit jämlikt mom. 1 fastställd, skall under färd medhava taxan för att på begäran av trafikant uppvisas.

§ 22.

Ej må någon tjänstgöra som automobilförare i yrkesmässig trafik utan att hava därtill erhållit särskilt tillstånd av den myndighet, som meddelat trafiktillståndet, eller därest sådant tillstånd lämnats av flera myndigheter, av Konungens befallningshavande i det län, där trafiken huvudsakligen äger rum.

Till sådan automobilförare må ej antagas annan än den, som innehar gällande körkort, uppnått 21 års ålder, med läkarebetyg styrkt sig äga normal syn- och hörselförmåga samt i övrigt är lämplig såsom dylik förare.

Myndighet, som meddelat förartillstånd, varom i denna § förmäles, må, när helst anledning därtill förekommer, återkalla tillståndet. Sker återkallelse av tillstånd för någon, som innehar av annan myndighet utfärdat körkort, skall meddelande om återkallelsen med upplysning om skälen därför lämnas sistnämnda myndighet.

Bevis om tillstånd, som i denna § avses, skall under trafik medföras och på tillsägelse uppvisas för polisman.

§ 23.

Vad i §§ 18-22 är stadgat avser icke yrkesmässig automobiltrafik, som bedrives för statens räkning.**Särskilda föreskrifter angående automobil, som för tillfälligt brukande i riket från utlandet införts, och om tillstånd att föra sådan automobil.**

§ 24.

Mom. 1. Innehar någon, som icke har hemvist här i riket, bevis av svensk konsul eller polismyndighet i det land, där han har hemvist, eller av konsul, som företräder detta land här i riket, att automobil, som av honom för tillfälligt brukande i riket från utlandet införts, till sin beskaffenhet uppfyller de i det främmande landet gällande föreskrifter för att där få användas i allmän trafik, vare besiktning av automobilen ej av nöden utan skall allenast nämnda bevis företes hos polismyndigheten å den första ort i riket, varest automobilen är avsedd att begagnas. Om beviset är behörigt, tecknar polismyndigheten därå meddelande av tillstånd att i riket bruka automobilen samt tilldelar automobilen igenkänningsmärke.

Mom. 2. Företes icke bevis, som i nästföregående mom. sägs, skall automobilen underkastas besiktning på sätt i § 3 föreskrives. Därest automobilen enligt intyg av besiktningsman befinnes uppfylla de i § 1 meddelade bestämmelser och jämväl i övrigt vara lämplig för sitt ändamål, skall polismyndigheten tilldela densamma igenkänningsmärke, varjämte å intyget skall tecknas bevis om meddelande av tillstånd att i riket bruka automobilen.

Mom. 3. Polismyndigheten skall i särskild längd låta införa namnet såväl å den person, vilken uppgives vara ägare av automobilen, som, därest ägaren icke till riket medföljer, å den person, som förfogar över automobilen ävensom dessas yrke och hemvist eller däremot svarande uppgift, dagen för meddelandet av tillståndet att här i riket bruka automobilen samt det igenkänningsmärke som tilldelas automobilen.

Mom. 4. Igenkänningsmärke, varom i denna § förmäles, skall bestå av, utom särskilt ordningsnummer,benämningen, vare sig i dess helhet, eller i, lämplig förkortning å den ort, där den polismyndighet, som tilldelar automobilen märket, har sitt säte.

Om märkets utseende och anbringande gäller vad ovan i § 8 mom. 2 är stadgat; dock skola dels å märket förekommande bokstäver och siffror anbringas med röd färg, dels vad i nämnda § är föreskrivit om bokstävers

höjd och stapelbredd samt avståndet mellan varje bokstavs jämnlöpande delar tillämpas allenast å ordningsnumret samt begynnelsebokstaven till det å märket anbrakta namnet.

Konungens befallningshavande skall övervaka, att märken,, varom i denna § sägs, ävensom exemplar av denna förordnings översatt till främmande språk, finnas tillgängliga hos polismyndighet, varest sådana kunna antagas bliva erforderliga.

Mom. 5. Tillstånd att föra sådan automobil, som här ovan sågs, skall av polismyndighet meddelas person, som med bevis av myndighet, som i mom. 1 omförmäles, styrkt, att han i det främmande landet äger rätt att föra automobil. Föreligga särskilda omständigheter, på grund varav personen måste anses olämplig att föra automobil, skall dock tillstånd vägras. Till förare, som icke redan innehar exemplar av denna förordning, skall sådant av polismyndigheten överlämnas.

Det åligger polismyndigheten att över sålunda meddelade tillstånd föra anteckningar, upptagande förarens namn, yrke och hemvist.

Mom. 6. Om enligt denna § meddelade tillstånd att bruka eller föra automobil skall polismyndigheten ofördröjligen insända uppgift till chefen för kommunikationsdepartementet.

Mom. 7. Bevis om tillstånd, varom i denna § förmäles, 'skall under trafik medföras och på tillsägelse uppvisas för polisman.

§ 25.

Tillstånd, varom i § 24 förmäles, att här i riket bruka eller föra automobil, gäller för en tid av två månader;dock kan giltighetstiden av Konungens befallningshavande utsträckas med ytterliggare en månad,

När skälig anledning därtill föreligger kan tillstånd, varom här är fråga, återkallas av en var Konungens befallningshavande, i vars län automobilen brukats.

§ 26.

Den, som från utlandet färdats i automobil till riket, må, utan hinder därav att automobilen icke är försedd med igenkänningsmärke, fortsätta färden till närmaste ort i riket, där polismyndighet finnes.

§ 27.

Med avseende å trafik med automobil, vars ägare är undersåte i sådan fräfnmande stat, som anslutit sig till internationell konvention rörande automobiltrafik, skall i stället för vad här ovan i §§ 24-26 är föreskrivet, gälla vad Konungen i sådant avseende särskilt stadgat.

Föreskrifter i avseende å förordningens efterlevnad.

Mom. 1. Förare, som brukar automobil,

a) vilken ej registrerats och erhållit igenkänningsmärke, där sådant bort ske eller

b) mot vars användande förbud, enligt § 10, föraren veterligen, meddelats, eller

c) som icke överensstämmer med de i § 1 meddelade bestämmelser, där ej brukandet allenast avsåg framförande av automobil, som skadats under färd, till närmast belägna plats för skadans avhjälpande, samt uppenbar fara ej var därmed förenad, böte från och med tjugofem till och med femhundra kronor.

Mom. 2. Har förseelse, som i mom. 1 sägs, skett med ägarens vetskap, vare jämväl han förfallen till böter, som i mom. 1 stadgats.Brukades automobilen av någon, som enligt 6 eller 7 § i lagen angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik är till utgivande av ersättning för skada förpliktad, skall, i ägarens ställe, sådan brukare vara förfallen till ansvar, varom ovan sägs.

§ 29.

Förer någon automobil utan att vara därtill berättigad, straffes med böter från och med femtio till och med ettusen kronor.

Till enahanda ansvar gör sig en var förfallen, vilken såsom förare anställer och brukar den, som icke äger rätt att föra automobil.

§30.

Framföres automobil å väg, gata eller plats, varest automobilen icke må framföras, eller köres automobil med större hastighet än som i varje fall är medgiven, eller brytes mot föreskrifterna i § 9 eller § 16, mom. 2, 4 eller 6, straffes den felande med böter från och med tio till och med femhundra kronor.

Har förseelse mot § 16 mom. 2 skett i syfte att förhindra automobilens igenkännande eller föreligga eljest synnerligen försvårade omständigheter, må böterna höjas intill ettusen kronor eller till fängelse i högst tre månader dömas.

§31.

Förare, som bryter mot föreskrift i § 16 mom. 1, 3 eller 5, straffes med böter från och med tjugofem till och med ettusen kronor.

Har förare därvid ådagalagt grov vårdslöshet eller uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom eller äro omständigheterna eljest synnerligen försvårande, må till fängelse i högst tre månader dömas.

§ 32.

Ej må straff enligt § 30 eller 31 tillämpas, där förseelsen enligt allmänna strafflagen bör beläggas med strängare straff.§ 33.

Med böter från och med tio till och med tvåhundra kronor straffes den, som åsidosätter föreskrift i § 16 mom. 7 eller § 24 mom. 7.

Lag samma vare om den, som brukar automobil, varom i § 24 förmäles, utan att tillstånd till automobilens användande här i riket erhållits eller å tid, då sådant tillstånd icke längre är gällande. Konungens befallningshavande äger i fall, varom nyss nämnts, förordna, att automobilen skall tillsvidare omhändertagas av polismyndighet.

§ 34.

Mom. 1. Underlåter någon, som enligt § 6 eller 7 har att göra anmälan till automobilregister, sådan anmälan inom den härför i varje fall stadgade tid, böte den anmälningspliktige från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Mom. 2. Var, som i anmälan till automobilregistret mot bättre vetande meddelar oriktig uppgift, straffes med böter från och med femtio till och med ettusen kronor, där ej förseelsen enligt allmänna strafflagen bör beläggas med strängare straff.

§ 35.

Mom. 1. Utövar någon yrkesmässig automobiltrafik utan att vara därtill berättigad, böte från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Är på grund av särskild bestämmelse för viss ort obehörigt utövande av drosktrafik eller liknande rörelse belagt med ansvar, må ej sådan bestämmelse i förevarande fall tillämpas.

Mom. 2. Brukas i yrkesmässig trafik automobil, som ej är för sådan trafik godkänd, böte föraren från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Skedde brukandet med vetskap av trafiktillståndets innehavare, vare jämväl denne förfallen till ansvar, som nyss sagts.*Mom. 3.* Underlåter innehavare av tillstånd till yrkesmässig autompbiltrafik att iakttaga i § 20 mom. 2

meddelad föreskrift, böte från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Mom. 4. Fordras vid yrkesmässig automobiltrafik högre betalning än fastställd taxa medgiver, eller underlåter förare att iakttaga vad i § 21 mom. 2 är föreskrivet, böte den felande från och med tio till och med tvåhundra kronor.

§ 36.

De för automobilägare stadgade ansvarsbestämmelser skola äga tillämpning, i händelse automobilen tillhör någon, som står under förmyndare eller annan laga målsman, å denne samt, där automobilen äges av oskift dödsbo eller konkursbo eller av bolag, förening eller annat samfund eller av stiftelse eller annan sådan inrättning, å den eller dem, som äga företräda boet, samfundet eller inrättningen. I fråga om automobil, som tillhör staten eller kommun, skola nämnda ansvarsbestämmelser gälla förarens närmaste förman. Har denne till förekommande av förseelse mot förordningen gjort vad på honom ankommit och äger i följd av Överordnads åtgärd eller vållande förseelse likväl rum, varde den överordnade drabbad av ansvar, som här avses.

Enahanda grunder skola tillämpas jämväl i fråga om ansvar, som enligt § 35 skall ådömas innehavare av tillstånd till utövande av yrkesmässig automobiltrafik.

§37

Fortsätter någon under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse enligt denna förordning, samma förseelse, skall han, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång åtal emot honom ägt rum och han därav undfått del, fällas till det straff, som för sådan förseelse är stadgat; dock att fängelsestraff ej må överstiga tre månader.§ 38.

Förseelse mot denna förordning skall, där ej allenast enskild målsägandes rätt blivit därav förnärmad, åtalas av allmän åklagare; ändå att angivelse därom ej skett.

Åtal för sådan förseelse anhängiggöres vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan ej finnes, vid allmän domstol i den ort, där förseelsen skett.

§ 39.

Finner polismyndighet anledning förekomma till återkallelse av körkort eller tillstånd, varom i denna förordning förmäles, skall polismyndigheten därom göra framställning hos den myndighet, som har att meddela sådan återkallelse.

§ 40.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Om motorcykel, vars vikt ej överstiger 50 kilogram.

§ 41.

I avseende å motorcykel, vars vikt ej överstiger 50 kilogram, skola, vare sig den är försedd med fast eller löstagbar motor, allenast bestämmelserna i § 42 äga tillämpning.

§ 42.

Mom. 1. A motorcykel, som i § 41 avses, skola följande i denna förordning givna bestämmelser tillämpas, nämligen:

1) § 1 med undantag av mom, 1 punkterna b), f) och g); dock att vidkommande punkt d) anordning för motorns frånkopplande från drivhjulen ej erfordras;

2) § 13 mom. 8;

3) § 14 samt

4) i tillämpliga delar § 16 mom. 1, 3, 4, 5 och 6, § 28 med undantag av mom. 1 punkterna a) och b) samt §§ 30-33, 36-38, 40 och 44.*Mom. 2*. För motorcykel, varom här är fråga, gäller dessutom, att den skall vara försedd med minst en snabbt och säkert verkande broms.

Mom. 3. Vid mörker eller dimma skola dels framtill å motorcykeln föras tänd lykta med vitt, starkt lysande sken, dels och, därest jämlikt för särskild ort meddelad bestämmelse igenkänningsmärke skall vara å cykeln anbragt, sådana anordningar vidtagas, att minst ett sådant märke fullständigt belyses.

Mom. 4. Brukar förare motorcykel, varom i denna § är fråga, utan att därvid iakttages vad i mom. 2 är stadgat, straffes, där ej brukandet allenast avsåg framförande av motorcykel, som skadats under färd, till närmast belägna plats för skadans avhjälpande, samt uppenbar fara ej var därmed förenad, med böter från och med tio till och med tvåhundra kronor.

Till enahanda ansvar gör förare sig förfallen, som bryter mot föreskrift i mom. 3.

Mom. 5. Å motorcykel, varom i denna § är fråga tillämpas i övrigt de föreskrifter, som rörande velociped äro eller varda för olika orter meddelade och icke strida mot här givna, för dylik motorcykel gällande stadganden.

§ 43.

Mom. 1. För förrättning, som enligt denna förordning ankommer på besiktningsman, skall till denne erläggas avgift enligt följande taxa:

för första besiktning eller efterbesiktning av motorcykel, som i § 1 mom. 1 sägs.................................10 kr. " första besiktning eller efterbesiktning av annan automobil......................15 " " prövning enligt § 4.....................10 "

Uppvisas på en gång två eller flera, en och samma ägare tillhöriga motorcyklar, varom i § 1 mom. 1 förmäles, eller två eller flera, en och samma ägare tillhöriga automobiler av annat slag till första besiktning eller efterbesiktning, skall avgift erläggas med nedanstående belopp, nämligen:för två motorcyklar, som i § 1 mom 1 sägs.......................... 8,50 kr. för varje " två automobiler av annat slag... 12,50 " " " " mer än två motorcyklar, som i § 1 mom. 1 sägs .... 7 " " " " mer än två automobiler av annat slag............................10 " " "

Då besiktning eller prövning, som här avses, kommit till stånd, erlägges avgift, vid besiktning vare sig automobilen befunnits i föreskrivet och lämpligt skick eller ej, och vid prövning oavsett om sökanden kunnat godkännas såsom förare eller icke.

Evad besiktning kommit till stånd eller till följd av automobilägarens förvållande ej kunnat verkställas, äger besiktningsmannen, om han är boende på mer än 2 kilometers avstånd från förrättningsstället, åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning enligt fjärde klassen i gällande resereglementet.

I avgiften ingår gottgörelse för utfärdande av besiktningsinstrument eller annat intyg ävensom för deras översändande i föreskrivna fall till vederbörande myndighet.

Besiktningsman är skyldig att i den ordning, Konungen bestämmer, avgiva redovisning för uppburna avgifter. De grunder, efter vilka besiktningsman äger tillgodogöra sig arvode ur uppburna avgifter, bestämmas av Konungen.

§44.

Emot beslut, som på grund av denna förordning meddelas av Konungens befallningshavande eller annan myndighet, varom i § 5 förmäles, må besvär anföras inom tid, som för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut är bestämd; dock gäller beslutet utan hinder av besvär till efterrättelse, intill dess annorlunda kan bliva vederbörligen förordnat.

§ 45.

Denna förordning äger icke tillämpning å staten tillhöriga, för speciella militära ändamål konstruerade automobiler.

*De förordnanden för besiktningsmän, som före den 1 januari 1921 meddelats, skola icke gälla längre än till nämnda dag.

Motorcykel, vars vikt överstiger 150 kilogram och som på grund av förut gällande bestämmelser blivit införd i automobilregistret, skall före den 1 januari 1921 anmälas till ny registrering samt förses med nytt igenkänningsmärke. Registrering, som nu är sagd, är avgiftsfri.

Förare, som innan denna förordning träder i kraft, erhållit körkort, är, såvida icke detta återkallas, fortfarande berättigad att föra automobil. Dock är sådan förare skyldig att undergå i denna förordning stadgad prövning, då Konungens befallningshavande av särskild anledning därom förordnar.

Utan hinder av de i §§ 11 och 12 meddelade bestämmelser må motorcykel, vars vikt överstiger 50 men ej 150 kilogram och som blivit före den 1 januari 1921 registrerad, begagnas till den 1 juli 1921, dock endast av person, som fyllt 18 år. Den, som efter sistnämnda dag önskar begagna dylik motorcykel, har att före den 1 maj 1921 i den i § 12 stadgade ordning göra ansökan om körkort, skolande vid sådan ansökan fogade läkarintyg samt bevis av besiktningsman vara utfärdade efter den 1 januari 1921.

*

Utdrag av Kungl. Maj:ts kungörelse den 12 nov. 1915 om automobilregisters förande m. m.

§ 3. Avgift för registrering och dess kungörande skall utgå:

då automobil första gången anmäles till registrering, eller när överflyttning av automobil från ett automobilregister till ett annat sökes med . . . 15 kr.;

då anmälan till automobilregistret eljest sker av annan än vederbörande konungens befallningshavande när anmälan avser automobil med ...... 5 kr.

Vägras registrering skall, sedan beslutet vunnit laga kraft den erlagda avgiften *på därom framställd begäran* återställas.

De förordnanden för besiktningsmän, som före den 1 januari 1921 meddelats, skola icke gälla längre än till nämnda dag.

Motorcykel, vars vikt överstiger 150 kilogram och som på grund av förut gällande bestämmelser blivit införd i automobilregistret, skall före den 1 januari 1921 anmälas till ny registrering samt förses med nytt igenkänningsmärke. Registrering, som nu är sagd, är avgiftsfri.

Förare, som innan denna förordning träder i kraft, erhållit körkort, är, såvida icke detta återkallas, fortfarande berättigad att föra automobil. Dock är sådan förare skyldig att undergå i denna förordning stadgad prövning, då Konungens befallningshavande av särskild anledning därom förordnar.

Utan hinder av de i §§ 11 och 12 meddelade bestämmelser må motorcykel, vars vikt överstiger 50 men ej 150 kilogram och som blivit före den 1 januari 1921 registrerad, begagnas till den 1 juli 1921, dock endast av person, som fyllt 18 år. Den, som efter sistnämnda dag önskar begagna dylik motorcykel, har att före den 1 maj 1921 i den i § 12 stadgade ordning göra ansökan om körkort, skolande vid sådan ansökan fogade läkarintyg samt bevis av besiktningsman vara utfärdade efter den 1 januari 1921.

*

Utdrag av Kungl. Maj:ts kungörelse den 12 nov. 1915 om automobilregisters förande m. m.

§ 3. Avgift för registrering och dess kungörande skall utgå:

då automobil första gången anmäles till registrering, eller när överflyttning av automobil från ett automobilregister till ett annat sökes med . . . 15 kr.;

då anmälan till automobilregistret eljest sker av annan än vederbörande konungens befallningshavande när

anmälan avser automobil med ...... 5 kr.

Vägras registrering skall, sedan beslutet vunnit laga kraft den erlagda avgiften *på därom framställd begäran* återställas.

KUNGL. MAJ:TS KUNGÖRELSE

angående tillämpningen av § 15 mom. 2 i förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik; *given Stockholms slott den 20 oktober 1916.*

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi funnit gott förordna, att den i § 15 mom. 2 av förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik meddelade bestämmelsen, att å vägvisare, varom förmäles i 29 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, skall, om någon av de vägar, som stöta samman, är förbjuden för automobiltrafik, därom genom vederbörande kronobetjänings försorg anbringas lätt synligt anslag, må så tillämpas, att, i stället för anbringande av särskilt anslag att väg är förbjuden för automobiltrafik, vägvisare i vad den avser dylik väg, målas med röd färg, under det att vägvisare, i vad den avser för automobiltrafik tillåten väg, göres svart.

*

LAG

angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik;

given Stockholms slott den 30 juni 1916.

§ i.

Med automobil förstås varje för färd på marken avsett fordon, som för framdrivande är försett med kraftmaskin (motor) och icke löper på skenor.

§2.

För skada, som i följd av trafik med automobil tillfogas person eller egendom, som icke med

KUNGL. MAJ:TS KUNGÖRELSE

angående tillämpningen av § 15 mom. 2 i förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik; *given Stockholms slott den 20 oktober 1916.*

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi funnit gott förordna, att den i § 15 mom. 2 av förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik meddelade bestämmelsen, att å vägvisare, varom förmäles i 29 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, skall, om någon av de vägar, som stöta samman, är förbjuden för automobiltrafik, därom genom vederbörande kronobetjänings försorg anbringas lätt synligt anslag, må så tillämpas, att, i stället för anbringande av särskilt anslag att väg är förbjuden för automobiltrafik, vägvisare i vad den avser dylik väg, målas med röd färg, under det att vägvisare, i vad den avser för automobiltrafik tillåten väg, göres svart.

*

LAG

angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik;

given Stockholms slott den 30 juni 1916.

§ i.

Med automobil förstås varje för färd på marken avsett fordon, som för framdrivande är försett med kraftmaskin (motor) och icke löper på skenor.

§2.

För skada, som i följd av trafik med automobil tillfogas person eller egendom, som icke med

automobilen befordras, vare automobilens ägare ansvarig, ändå han ej är till skadan vållande; dock vare ägaren från ansvarighet fri, där av omständigheterna framgår, att skadan varken förorsakats av bristfällighet å automobilen eller vållats av föraren.

Har den, som skadan led, genom eget vållande därtill medverkat, bestämme rätten, efter ty för varje fall prövas skäligt, om och i sådant fall till vilket belopp skadestånd skall utgå.

Föraren vare lika med ägaren pliktig ersätta sådan skada, som ovan sägs, där ej av omständigheterna framgår, att föraren icke varit vållande till skadan.

§ 3.

Äro både ägare och förare enligt 2 § pliktiga att ersätta skada, skola de sig emellan taga del i ersättningens gäldande med hälften vardera.

§ 4.

Varder i följd av trafik med automobil, som mot ersättning tillhandahålles allmänheten, under dess an-användande för sådant ändamål skada tillfogad någon, som med automobilen befordras, och är föraren därtill vållande, vare ägaren pliktig ersätta skadan. Har den, som skadan led, genom eget vållande därtill medverkat, varde skadeståndet jämkat, efter ty som skäligt prövas.

§ 5.

Har i följd av trafik med två eller flera automobiler uppstått skada, för vilken automobilernas ägare enligt denna lag svara, åligge ansvarighet dem en för alla och alla för en; och skola de sinsemellan taga del i ersättningens gäldande efter ty rätten med hänsyn till omständigheterna prövar skäligt.

Lider i följd av sådan trafik någondera automobilens ägare eller honom tillhörig egendom skada, för vilken ägaren enligt denna lag är berättigad till ersättning,varde skadeståndet jämkat efter ty prövas skäligt, där ej av omständigheterna framgår, att varken bristfällighet å automobilen eller vållande av dess förare medverkat till skadan.

§ 6.

Brukar någon utan lov annans automobil, svare brukaren i stället för ägaren till skada, som därunder inträffar.

§ 7.

Innehar någon automobil med nyttjanderätt, och ingick i upplåtelsen tillika befogenhet att anställa förare å automobilen vare sådan brukare lika med automobilens ägare ansvarig för skada, som i följd av trafik med automobilen inträffar; och må ägaren söka sitt åter av brukaren. Lag samma vare, därest brukaren ej innehar automobilen med sådan befogenhet, som nämnd är, men likväl anlitar annan förare än den av ägaren anställde, samt skada inträffar under denne förares handhavande av automobilen.

§ 8.

Skadestånd, som enligt denna lag skall utgå i fall, där någon ljutit döden eller lidit kroppsskada, skall bestämmas

enligt de i 6 kap. 2 och 4 §§ strafflagen stadgade grunder.

§ 9.

Talan å skadestånd enligt denna lag skall anhängiggöras inom två år från det skadan timade. Vill den, mot vilken anspråk på skadestånd gjorts gällande, mot annan föra talan, som i 3, 5 eller 7 § sägs, skall denna anhängiggöras inom ett år från det skadeståndet blev guldet, därest detta skett utan rättegång, men i annat fall från det han genom dom, som mot honom vunnit laga kraft, förpliktas att gälda skadestånd.

Har skadan tillfogats person eller egendom, som icke med automobilen befordrades, skall den, som vill föratalan enligt första stycket, tillika inom nittio dagar efter det han fick kännedom om skadan samt om den, mot vilken talan skall föras, och dennes hemvist lämna honom meddelande om olycksfallet, såvida han icke annorledes erhållit kännedom därom. Har sådant meddelande blivit inom sagda tid för befordran med post avsänt, skall det anses behörigen lämnat.

Försummas något av vad nu är sagt, vare rätt till talan förlorad; dock må, där på grund av samma olycksfall ömsesidiga skadeståndsanspråk föreligga, det ena anspråket, utan hinder av sådan försummelse, kvittas mot det andra.

§ 10.

Rätt domstol för upptagande av tvist, varom ovan förmäles, vare allmän underrätt i den ort, där olycksfallet inträffat eller där den, som sökes, har sitt bo och hemvist.

§ 11.

Vad ägare eller annan utgivit enligt denna lag, äge han söka åter av den, som vållat skadan.

*

LAG

om ändrad lydelse av 11 kap. 15 § strafflagen; *given Stockholms slott den 30 juni 1916.*

Far man överdådigt fram, så att annan därav skadas kan, å väg, gata, torg eller annan plats, som är upplåten för allmän samfärdsel eller eljest allmänneligen befares, eller där allmän marknad eller auktion hålles, straffes med böter, högst etthundra riksdaler.

Far någon, på sätt ovan är sagt, överdådigt fram med automobil, böte från och med femtio till och med ettusen riksdaler. Kom därav ej skada och var faran ringa, må böterna nedsättas till tio riksdaler.

Gör man oljud eller oväsende eller kommer eljest förargelse åstad å plats, som nyss är nämnd, eller å talan enligt första stycket, tillika inom nittio dagar efter det han fick kännedom om skadan samt om den, mot vilken talan skall föras, och dennes hemvist lämna honom meddelande om olycksfallet, såvida han icke annorledes erhållit kännedom därom. Har sådant meddelande blivit inom sagda tid för befordran med post avsänt, skall det anses behörigen lämnat.

Försummas något av vad nu är sagt, vare rätt till talan förlorad; dock må, där på grund av samma olycksfall ömsesidiga skadeståndsanspråk föreligga, det ena anspråket, utan hinder av sådan försummelse, kvittas mot det andra.

§ 10.

Rätt domstol för upptagande av tvist, varom ovan förmäles, vare allmän underrätt i den ort, där olycksfallet inträffat eller där den, som sökes, har sitt bo och hemvist.

§ 11.

Vad ägare eller annan utgivit enligt denna lag, äge han söka åter av den, som vållat skadan.

*

LAG

om ändrad lydelse av 11 kap. 15 § strafflagen; *given Stockholms slott den 30 juni 1916.*

Far man överdådigt fram, så att annan därav skadas kan, å väg, gata, torg eller annan plats, som är upplåten för allmän samfärdsel eller eljest allmänneligen befares, eller där allmän marknad eller auktion hålles, straffes med böter, högst etthundra riksdaler.

Far någon, på sätt ovan är sagt, överdådigt fram med automobil, böte från och med femtio till och med ettusen riksdaler. Kom därav ej skada och var faran ringa, må böterna nedsättas till tio riksdaler.

Gör man oljud eller oväsende eller kommer eljest förargelse åstad å plats, som nyss är nämnd, eller åjärnvägståg, passagerarefartyg eller annat dylikt fortskaffningsmedel, som är för allmänheten tillgängligt, eller å rum, där offentligt föredrag hålles eller offentlig föreställning pågår, eller där mat eller dryck tillhandahålles allmänheten till förtäring eller eljest varor hållas till salu för allmänheten, eller å annat ställe, som, mot eller utan avgift, är för allmänheten upplåtet, straffes, där ej förbrytelsen förut i detta kapitel är med straff belagd, med böter, högst etthundra riksdaler.

Våldför man annan å ställe, varom i denna § förmäles, då skall den omständighet, vid straffets bestämmande för våldet, såsom försvårande anses.

*

KUNGL. MAJ:TS KUNGÖRELSE

om formulär till körkort för automobilförare m. m.;

given Stockholms slott den 30 juni 1916 med ändring den 25 september 1920.

§ 1.

Körkort, varom förmäles i § 12 mom. 1 i förordningen om automobiltrafik, skall utfärdas i överensstämmelse med vid denna kungörelse fogade formulär och därå befintliga anvisningar.Formulär till körkort återfinnas efter sid. 42.

Blanketter till körkort tillhandahållas efter rekvisition hos registratorn i kommunikationsdepartementet.

§ 2.

Om beslut, varigenom, jämlikt § 12 mom. 3 i förordningen om automobiltrafik, körkort återkallats, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande skyndsamt göra anmälan till överståthållarämbetet för polisärenden, som har att ombesörja beslutets kungörande i "Meddelanden angående automobiltrafik".

På enahanda sätt förfares med avseende å beslut, varigenom, efter anförda besvär, återkallelse av körkort upphävts eller ändrats.

Å framsidan av kuvert, vari anmälan om beslut, varom ovan sägs, inlägges, bör tecknas "Meddelande angående automobiltrafik".

*

järnvägståg, passagerarefartyg eller annat dylikt fortskaffningsmedel, som är för allmänheten tillgängligt, eller å rum, där offentligt föredrag hålles eller offentlig föreställning pågår, eller där mat eller dryck tillhandahålles allmänheten till förtäring eller eljest varor hållas till salu för allmänheten, eller å annat ställe, som, mot eller utan avgift, är för allmänheten upplåtet, straffes, där ej förbrytelsen förut i detta kapitel är med straff belagd, med

böter, högst etthundra riksdaler.

Våldför man annan å ställe, varom i denna § förmäles, då skall den omständighet, vid straffets bestämmande för våldet, såsom försvårande anses.

*

KUNGL. MAJ:TS KUNGÖRELSE

om formulär till körkort för automobilförare m. m.;

given Stockholms slott den 30 juni 1916 med ändring den 25 september 1920.

§ 1.

Körkort, varom förmäles i § 12 mom. 1 i förordningen om automobiltrafik, skall utfärdas i överensstämmelse med vid denna kungörelse fogade formulär och därå befintliga anvisningar.Formulär till körkort återfinnas efter sid. 42.

Blanketter till körkort tillhandahållas efter rekvisition hos registratorn i kommunikationsdepartementet.

§ 2.

Om beslut, varigenom, jämlikt § 12 mom. 3 i förordningen om automobiltrafik, körkort återkallats, skall Kungl. Maj:ts befallningshavande skyndsamt göra anmälan till överståthållarämbetet för polisärenden, som har att ombesörja beslutets kungörande i "Meddelanden angående automobiltrafik".

På enahanda sätt förfares med avseende å beslut, varigenom, efter anförda besvär, återkallelse av körkort upphävts eller ändrats.

Å framsidan av kuvert, vari anmälan om beslut, varom ovan sägs, inlägges, bör tecknas "Meddelande angående automobiltrafik".

*

KUNGL MAJ:TS KUNGÖRELSE

med bestämmelser angående tillämpningen av den internationella konventionen rörande automobiltrafik;
given Stockholms slott den 20 oktober 1916 med ändringar den 10 oktober 1919 och 25 september 1920.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att, sedan Vi den 30 juni 1916 utfärdat ny förordning om automobiltrafik, hava Vi, med upphävande av nådiga kungörelsen den 28 april 1911 med anledning av Sveriges tillträde till den internationella konventionen rörande automobiltrafik -- vilken konvention, avslutad i Paris den 11 oktober 1909, numera är i gällande kraft mellan följande stater, nämligen Belgien, Bulgarien, Danmark, Frankrike jämte Algeriet och Tunis, Grekland, Italien, Luxemburg, Monaco, Montenegro, Nederländerna jämte deras kolonier i bortre Indien, Portugal, Rumänien, Ryssland, Schweiz, Serbien, Spanien, Storbritanien jämte öarna Guernsey och Jersey, kolonierna Gibraltar och Malta ävensom Indien, Sverige, Tyska riket samt Österrike och Ungern --, funnit gott förordna som följer:

§ 1.

Med avseende å automobil eller motorcykel, vars ägare är undersåte i sådan främmande stat, som anslutit sig till konventionen, skall gälla vad i förordningen den 30 juni 1916 (n:r 315) om automobiltrafik är stadgat; dock att, därest fordonet och dess förare uppfylla de i konventionen föreskrivna villkor och sådant på anfordran styrkes genom i kraft varande internationellt tillståndsbevis, som avses i art. 3 av konventionen, skall gälla:

beträffande automobil och beträffande motorcykel, vars vikt överstiger 50 kilogram, att bestämmelserna i §§ 1-

12, § 16 mom. 2 och §§ 24-26 i nyssnämnda förordning icke skola äga tillämpning, samt

beträffande motorcykel, vars vikt ej överstiger 50 kilogram, att allenast följande bestämmelser i sammaförordning skola tillämpas, nämligen dels § 13 mom. 8, dels § 14, dels ock i tillämpliga delar § 16 mom. 1, 3, 4, 5 och 6, § 28 med undantag av mom. 1 punkterna a) och b) samt §§ 30-33, 36-38, 40 och 44.

§ 2.

Mom. 1. Kungl. automobilklubben äger tills vidare inom Sverige utfärda i art. 3 av konventionen omförmälda internationella tillståndsbevis för färd med automobil eller motorcykel inom främmande, konventionen tillhörande länder. Automobilklubben må dock, när fråga är om automobil eller om motorcykel, vars vikt överstiger 50 kilogram, icke utfärda sådant tillståndsbevis för annan förare, än som enligt bestämmelserna i §§ 11 och 12 av förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik är behörig att i Sverige föra automobil eller motorcykel med sådan vikt, som nyss nämnts, eller beträffande annan automobil eller dylik motorcykel, än som jämlikt föreskrifterna i § 6 av samma förordning blivit registrerad samt tilldelats igenkänningsmärke.

Mom. 2. Ifrågavarande tillståndsbevis skola, för att gälla, vara försedda med påteckning av andre polisintendenten i Stockholm, poliskammaren i Göteborg eller poliskammaren i Malmö.

§3.

För täckande av kostnaderna för utfärdande av internationellt tillståndsbevis är kungl. automobilklubben berättigad uppbära avgifter enligt följande taxa:

för besiktning av en automobil eller motorcykel........................... kr. 5:- för prövning av en förare................ " 5:- för besiktning av en automobil eller motorcykel och samtidig prövning av en förare............................ " 7:50 för besiktning av en automobil eller motorcykel och samtidig prövning av två förare........................... " 10: - för utfärdande av tillståndsbevis..... " 5:-

§4.

Kungl. Maj:ts befallningshavande skola vaka över att de i art. 8 av konventionen meddelade bestämmelserna angående anbringande av anslagstavlor å allmän väg iakttagas, i den mån så kan ske.

*

KUNGL MAJ:TS KUNGÖRELSE

angående kännetecken å automobiler från Danmark och Indien; *given Stockholms slott den 20 oktober 1916.*

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Danmark och Indien, vilka anslutit sig till den i Paris den 11 oktober 1909 avslutade internationella konventionen rörande automobiltrafik, såsom kännetecken för automobiler, för vilka internationella tillståndsbevis av dessa länder utfärdas, antagit, Danmark bokstäverna D K och Indien bokstäverna B I.

*

§4.

Kungl. Maj:ts befallningshavande skola vaka över att de i art. 8 av konventionen meddelade bestämmelserna angående anbringande av anslagstavlor å allmän väg iakttagas, i den mån så kan ske.

*

KUNGL MAJ:TS KUNGÖRELSE

angående kännetecken å automobiler från Danmark och Indien; *given Stockholms slott den 20 oktober 1916.*

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Danmark och Indien, vilka anslutit sig till den i Paris den 11 oktober 1909 avslutade internationella konventionen rörande automobiltrafik, såsom kännetecken för automobiler, för vilka internationella tillståndsbevis av dessa länder utfärdas, antagit, Danmark bokstäverna D K och Indien bokstäverna B I.

*

TRAFIKREGLEMENTE FÖR STAD och LANDSBYGD UTARBETAD AV KUNGL. AUTOMOBIL KLUBBEN

*

TRAFIKREGLER.

Nedanstående trafikregler och föreskrifter äro upprättade efter den i Sverige hävdvunna seden att hålla till vänster.

Benämningar.

Med *trafikled* menas för trafik upplåten väg, gata, torg eller öppen plats.

Med *trafikledskorsning* menas plats, där två eller flera trafikleder korsa eller möta varandra.

Med *trafikström* menas sammanfattningen av de fordon och fotgängare, vilka röra sig längs en trafikled. Trafikström är *enkelriktad*, då endast *en* trafikström går fram i trafikled, och *dubbelriktad*, då *tvänne* mot varandra riktade trafikströmmar gå fram i samma trafikled.

Med *fordon* menas alla slag av fortskaffningsmedel, såsom automobiler, motorcyklar, velocipeder, åkdon efter dragdjur, dragkärror, ävensom ridande och sportande å skidor, kälkar och dylikt.

Med *förare av fordon* menas den, som rider eller kör djur, styr, drager, skjuter, trampar, vevar eller på annat sätt framdriver fordon.

Med *köra* menas att framföra fordon.

Med *körbana* menas den del av trafikled, som är avsedd för fordon.

Med *gångbana* menas den del av trafikled, som är avsedd för fotgängare.Med *spårvagn* menas fordon, som löper å i marken nedlagda skenor.

Med *refuge* menas i trafikled upphöjt plan till skydd för fotgängare.

§ 1.

All trafik (fordon och fotgängare) skall ske så att *framkomligheten* blir så stor som möjligt

§2.

A. Körtrafik.

1. Fordon skall överallt, där hinder ej möter, hålla på vänstra sidan av körbanan och skall:

a) vid *möte* hålla till vänster,

b) vid *omkörning* passera på framiörvarandes högra sida,

c) vid *kursskärning* låta det fordon passera först, som kommer från vänster.

§ 3.

1. Där trafikledens halva bredd medgiver att två eller flera fordon kunna uppställas vid sidan av varandra, skola de långsamtgående fordonen, såsom handkärror, hästdragna lastfordon, större lastautomobiler och dyl., hålla längst till vänster, dock så att ingen del av fordonet eller dess last skjuter över gångbanans kant, samt snabbare fordon, såsom personautomobiler, motorcyklar, velocipeder, lättare transportvagnar, ekipager o. dyl. närmare körbanans mittlinje, m. a. o. *ju mindre fart, ju närmare vänstra gångbanan*, dock aldrig inpå densamma.

2. Fordon, som följa på varandra, böra till undvikande av påkörning hålla efter hastigheten anpassat avstånd sinsemellan.

3. Fordon får icke köra om framförvarande fordon i trafikledskorsningar eller å platser, varest stockning i trafiken därigenom kan uppstå.

4. Spårvagn skall passeras till vänster, utom där gångbana hindrar. I detta fall må vid omkörning av spårvagn trafikledens mittlinje icke överskridas, utom där körbanans bredd endast tillåter två mötande fordon.

5. Refuge skall passeras till vänster; dock få fordon ej framföras mellan tvänne refuger, mellan vilka spårväg löper.6. Skall fordon svänga in i en korsande trafikled, skall det hålla väl till vänster och hava korsningens mittpunkt till höger

7. Vändning i trafikled skall ske *med* trafikströmmen. Fordon, som stannat på körbanans högra lida, skall vid vändning först föras snett framåt över körbanan till dess väntra sida och därifrån företaga vändningen. Är trafikledens bredd icke större, än att fordonet, tvärställt, spärrar trafiken, skall det föras fram över närmaste, korsande trafikled och genom backning in i denna verkställa vändningen eller ock härför välja annan lämplig plats.

8. I trafikled, där plantering eller dylikt ger upphov till dubbla körbanor, skall å vardera körbanan enkelriktad trafik upprätthållas, för såvitt icke i särskilt fall annorlunda är bestämt.

§ 4.

1. När fordon stannar i trafikled, vilket ej får ske onödigtvis, skall det, om annan plats ej blivit eller vid tillfället varder av polismyndighet anvisad, ställas *längs* körbanan och så nära vidliggande gångbana som utan olägenhet för trafiken å gångbanan kan ske.

2. Fordon skall undvika att stanna *mot* trafikströmmen. Måste dock detta ske, får körbanans vänstra sida ej lämnas förr än nödvändigt.

3. Fordon får icke uppställas eller stannas a) i vinkel mot körbanan, b) mitt i körbanan, c) framför trafikledsmynning, d) i trafikledskorsning, e) så långt fram i trafikledshörn, att hinder eller olägenhet därav uppstår för dem, som skola färdas om hörnet, eller så att gångbanan spärras. Icke heller må fordon onödigtvis stannas vare sig mellan refuger eller mellan refuge och gångbana, då avståndet dem emellan i någotdera fallet är för litet att samtidigt framsläppa trenne fordon, eller så att det hindrar annat fordon, som förut befinner sig invid gångbanan, att fritt fortsätta sin färd.

4. Där fordon står vid ena sidan av körbanan, är det förbjudet att med fordon stanna vid körbanans andra sida, så framt ej mellanrummet lämnar tillräcklig plats för obehindrad färd med två fordon samtidigt. Detta förbud gäller dock icke den tid, som åtgår för åkandes i- och urstigande.§ 5.

1. Den, som icke kan köra eller behandla dragare, vare sig detta beror på okunnighet eller bristande kroppskrafter, må icke i trafikled köra dragare.

2. Förare av fordon, som *icke framdrives medelst motor*, åligger, att när någon är i vägen, ropa »Se upp!» och att där omständigheterna så påkalla, såsom vid trafikledskorsningar, vid hållstation eller hållplats för spårvagn, då

passagerare av- eller påstiga, sakta farten eller stanna.

För förare av *motorfordon* gäller vad i motsvarande hänseende stadgas i nådiga förordningen om automobiltrafik.

3. Förare skall, när helst omständigheterna så påkalla, såsom då fordon skall saktas, stannas, igångsättas, backas, ändra riktning eller dylikt, tillkännagiva sin avsikt för framförvarande och efterföljande trafikanter medelst signal eller armtecken ev. medelst båda delarne. Å plats, där trafikpolis posterar, skola alltid signal och armtecken givas.

4. Signal skall vara kort och får ej onödigtvis upprepas.

5. Allt onödigt svängande eller smällande med piska är förbjudet.

6. Vid signal för omkörning skall framförvarande skyndsammast hålla undan åt vänster, så långt ske kan.

7. För trafikens dirigerande gör trafikpolisen bruk av följande tecken, vilka kräva ovillkorlig åtlydnad:

a) för »Stanna!»: handen höjes över axelhöjd med handens insida mot den, som skall hejdas,

b) för »Passera!»: handen föres i brösthöjd i den riktning, i vilken trafiken skall framsläppas.

8. Förare skall framföra sitt fordon med uppmärksamhet och omdöme och intaga sådan plats å fordonet, att han har fri utsikt över körbanan. Finnes ej sådan plats å hästdraget fordon, eller är lasset av den beskaffenhet, att hästen anstränges eller annan olägenhet uppstår, genom att föraren befinner sig på fordonet, skall han gå bredvid detsamma, men aldrig på gångbanan. Drages fordonet av häst, skall han hava denna väl i hand.

9. Förare får ej med fordon spärra vägen för tågande militärtrupp, liktåg och andra processioner, utryckande ambulans och brandmanskap, polispiquet samt spårvagn under gång.10. Förare av motorfordon är förbjuden att röka, då fordonet är i gång.

11. Ingen får hänga sig fast på ett i rörelse varande fordon.

§6.

1. Gods av betydlig längd eller stort omfång må ej utan nödtvång bäras eller med fordon forslas i trafikled, där livlig trafik råder.

2. Är gods av beskaffenhet att vid transport kunna medföra fara eller i synnerlig hög grad kunna åstadkomma hinder eller olägenhet för trafiken, får det ej med fordon forslas i trafikled utan polismyndighetens tillstånd, och skall, där sådant tillstånd erhållits, transport ske med iakttagande av de särskilda föreskrifter, som av denna myndighet varda meddelade.

3. Skramlande gods må icke med fordon forslas i trafikled utan att åtgärd vidtagits, varigenom bullret undvikes eller så mycket som möjligt försvagas.

4. När tungt gods eller gods av stort omfång skall forslas till eller ifrån hus, får av- eller pålastning icke ske på körbanan, om detta arbete lämpligen kan verkställas inne på tomten.

5. Fordon får icke lastas så, att någon del av lasset kan falla av, ejs heller så att större hinder eller olägenhet, än som är oundgängligt, uppstår för trafiken.

6. Angående märkning och numrering av verkåkdon och andra särskilda bestämmelser, som dylika fordon äro underkastade, gäller vad särskilt finnes stadgat i detta avseende.

§ 7.

1. Handkärror eller dylika fordon skola dragas och icke skjutas, när de äro så inrättade eller lastade, att den, som verkställer transporten, ej har fri utsikt framför sig.

2. Det är förbjudet att lämna dylikt fordon fri fart, där ej fråga är om kälkbacksåkning å därför upplåtna platser.

§8.

1. Där genom anslag eller annorledes finnes utmärkt, att trafikled är avstängd för trafik, skall sådant lända till efterrättelse.§9.

1. Vad i övrigt all körtrafik beträffar lände till efterrättelse vad i allm. författning och av vederbörande myndighet genom särskilt utfärdade föreskrifter stadgats om körtrafik.

B. Gångtrafik.

Fotgängare skall efterfölja trafikpolisens föreskrifter och trafiktecken samt iakttaga:

a) att alltid gå på gångbanans vänstra sida, utom då enligt särskilda anvisningar enkelriktad trafik skall upprätthållas,

b) att gå om framförvarande till höger, d. v. s. passera på framförvarandes högra sida.

c) att gå och stå så, att trafiken icke hindras,

d) att alltid följa trafikströmmen -- icke gå emot densamma,

e) att alltid, innan körbanan beträdes, först se upp, *i synnerhet bakåt*, för annalkande fordon,

f) att alltid, då körbanan måste passeras, gå *tvärs över densamma*, -- ej springa eller stanna på »halva vägen»,

g) att alltid, då fordon inväntas, stå på gångbana eller refuge, *ej i körbanan*.

h) att alltid vid avstigande från fordon hava ansiktet vänt i färdriktningen och, om avstigandet ägt rum i körbanan, ej gå över till gångbanan, utan att dessförinnan hava noga observerat såväl framför- som bakomvarande trafikström, -- sedan *gå rakt mot gångbanan*,

i) att alltid passera *bakom* i gång varande fordon (även spårvagnar) och att därvid giva akt på trafikströmmarna i båda riktningarna,

k) att gångbanan är för de gående, körbanan för de körande.Körtrafik. 1. Fordon skall överallt, där hinder ej möter, hålla på **vänstra** sidan av körbanan. Vid **möte** hålles **till vänster** (se sig. 1). Vid omkörning passeras framförvarande till höger (fig. 2.) Vid **kursskärning** skall det fordon passera först, som kommer **från vänster** (fig. 3, 4 och 5).

2. Fordons plats i körbanan bestämmes av dess hastighet: **ju mindre fart, ju närmare vänstra gångbanan**, dock aldrig inpå densamma.

Se fig. 6: ju mindre fart (på fordonet A), ju närmare vänstra gångbanan (d. v. s. avståndet X minskas med hastigheten).

3. Inkräkta ej på mötande trafikströms område. Undvik att stanna **mot** trafikströmmen (fig. 7).

4. Vändning i trafikled skall ske **med** trafikströmmen (fig. 8). Är trafikledens bredd ej större än att fordonet, tvärställt, spärrar trafiken (fig. 9), skall det föras fram över närmast, korsande trafikled och genom backning in i denna verkställa vändningen eller och härför välja annan lämplig plats (fig. 10).5. Skall fordon svänga in på en korsande trafikled, skall det hålla väl till vänster och hava korsningens mittpunkt till höger (fig. 11).

6. Refuge skall passeras till vänster; dock får fordon ej framföras mellan tvenne refuger, mellan vilka spårväg löper (fig. 12).

7. Spårvagn skall passeras till vänster, där gångbana icke hindrar (fig. 13).

8. I trafikled med dubbla körbanor skall å vardera körbanan enkelriktad trafik upprätthållas, där ej annorlunda är föreskrivet (fig. 14).

9. Fordon må ej stannas, vare sig mellan två refuger eller mellan refuge och gångbana, om i någotdera fallet avståndet dem emellan är för litet att samtidigt framsläppa trenne fordon (fig. 15); ej heller må fordon stannas vid

trafikledshörn på sådant sätt, att fordon, som skall »runda» hörn, därigenom hindras, eller så att tvärgående gångbanas trafik spärras (fig. 16).

10. Vid signal för omkörning skall framförvarande skyndsammast hålla undan åt vänster, så långt ske kan.

11. Underlätta trafiken medelst armtecken, särskilt i trafikledskorsningar (fig. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 och 24).

Fordonsförares armtecken:

Trafikpolisens armteckens

Teckenförklaring.

*

SAKREGISTER